

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Conjuges, in quorum matrimonio virginitatis castimonia in utroque enituit.
n. 73.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

ut utriusque virginitate castissimum Deiparæ cum sancto Ioseph conjugium sit adumbratum.

CONIVGES IN QUORVM MATRIMONIO VIRGINITATIS CASTIMONIA IN UTRIVSQUE ENITUR.

CHRYSANTUS, & DARIA olim Minervæ virgo, quæ Chryfanti opera ad Christi fidem ac virginitatem colendam est persuasa, nobili genere nati non tantum in conjugio virginitatis velo: verum etiam spiritali prole fecundi Romæ innumerabilem hominum multitudinem, hæc mulierum, ille virorum ad Christum converterunt; qui spretis mundi voluptatibus castitatem complectebantur. Quare sub Numeriano Imperatore post multas, quas pro Christo sustinuerunt passiones, inter quas Daria in Lupanar compulsæ leonis tutela à contumelia admirabili quadam ratione, ut supra sect. 6. diximus, defensa est, vivi tandem effossa terra; lapidibus obruti parem martyrii palmam sunt adepti. quorum festum Ecclesia 25. Octobris annua celebritate veneratur.

Daria in Lupanar compulsæ à Leone defenditur.

S. Julianus ac Basilissa virginitas à Laureæ à Christo & B. Virgine coronantur.

S. Julianus martyr Antiochiæ nobilibus, & Christianis parentibus ortus, omni disciplinarum genere excultus, decimum octavum annum agens cum virginitatem custodire decrevisset, à parentibus, quod unicus esset, uxorem ducere vehementer rogatus; tandem consensus divina revelatione præmonitus, sponsam virginitatem pariter servaturam: itaque nuptiis cum Basilissa virginis celebritatis prima nocte Basilissæ rosarium, ac liliorum fragrantiam hyemali tempore admiranti, Julianus odorem hunc virginalis pudicitie esse affirmat: quare ad castitatis votum facile illum perduxit; quos mirifice confirmarunt Christus sanctorum caru stipatus, & Deipara sanctarum virginum multitudine comitata. ab eis visi, eorumque propositum commendantes, qui aureas eorum capitis coronas imposuere, & ut intelligamus Christi virgines spiritalium filiorum fecunditate plerumque abundare: cum Julianus & Basilissa diu pudice simul, sancte, ac religiose vitam duxissent, utriusque parentibus ex hac luce subtrahitis, de aliorum salute solliciti, mona-

stera constituerunt: & Julianus quidem innumerables ad Christum convertens, complures etiam ad religiosum institutum traducens factus est decem millium monachorum pater. Idem ex Metaphraste habet Lippomanus tom. 7. & Surius tom. 2. Basilissa verò multarum virginum, ac mulierum mater extitit, Imminente verò Diocletiani persecutione Basilissa à Christo impetravit, ne qua ex iis, quas congregarat in discrimen veniret; eique revelatum est, omnes intra certum tempus ex hac vita migraturas, quas ipsa in pace securura esset. Julianus verò cum innumeris in clyo martyrio est consummatus, de quibus in Martyrologio die 9. Januarii.

Julianum cum sec. martyrii insignitur.

S. Henricus hujus nominis II. Imperator, Deiparæ studiosissimus, (quemadmodum ex iis, quæ cap. 35. diximus apparet) cum S. Chunegunde uxore sua perpetuam virginitatem coluit, non eos ab hoc proposito proli suscipiendæ desiderium, cui falces Imperii relinquerent removit, quin etiam virginitatem aliis bonis operibus addeò cumularunt, ut utriusque memoria celebris in Martyrologio habeatur. Sancti quidem Henrici 14. Julii. Sanctæ verò Chunegundis 3. Martii, de quorum virginitate, & pietate in templis construendis Gothicus Utrubiensis in suo Chronico, ita cecinit.

Conjuge virginem virgo permansit, & ille Catholicæ dedit Ecclesiæ numero quasi mille.

S. Emericus, cujus natalis dies 4. Novembris in Martyrologio recensetur. S. Stephani Hungarorum Regis filius cælitus monitus, ut virginitatem illibatam Deo consecraret, cum parentis precibus Regno consilere volentis sponsam regia stirpe ortam duxisset, carnis tamen integritatem sanctè custodivit ad mortem usque, quæ in annum 1032. incidit.

S. Emericus ad virginitatem cælitus excitatur.

S. Pelagius adolescens teste Theodoro eto lib. 4. hist. cap. 12. uxorem duxit; prima autem nuptiarum die in ipso nuptiali thalamo, sponsæ castitatem persuasit, eamque loco tororis habuit: cum que postea plurimis virtutibus ornatus in Episcopum Laodicensem assumptus esset, à Valente Imperatore Ariano in Arabiam propter fidem Catholicam est relegatus: tandem in Domino quie vit, cujus nomen in Martyrol 25. Martii recensetur.

S. Pelagius cum sponsæ virg. Ex Theodoro eto.

74. S. Eduardus Angliæ Rex vitæ sanctimoniam clarissimus, cujus simplicitatem Deus fovit

fovisse dicitur, ut nimirum timeri posset, qui nefciret irasci, virginalem castimoniam se vate decrevit. Procerum tamen rogatu, qui de eius successione erant solliciti, ut suum consiliun gereret, Egicam conjugem duxit, cui ut una perpetuam virginitatem colerent, persuasit, ejus anniversaria dies in Martyrol. 5. Januar. annotatur; obiit verò anno Domini 1066. quem Alexander III. sanctorum catalogo adscripsit.

Amon in Ægypto ex Palladio in historia Lausiaca cap. 7. cum vigesimum secundum ætatis annum ageret, parentibus orbatus, vi à suo patruo mulieri matrimonio junctus est: prima verò nuptiarum nocte conjugem in eam adduxit sententiam, ut secum pariter virginitatis institutum complecteretur; in eadem quidem domo, diversis tamen lectis, quod cum annos duo de viginti constanter servasset, tandem conjugis consensu, relicta ei domo, ad interiora montis Nitriæ secessit, ubi alios 22. annos commoratus ad summam perfectionem pervenit, bis in anno videns beatam confortem, demum miraculis clarus quievit in Domino. ejus animam S. Antonius ab Angelis in cælum assumi vidit, quod etiam testatur S. Athanasius in vita S. Antonii.

Ex Cassiano.

Rustici virginitatem colentis aspectu aamon ab obsess. fugatur.

Quidam Rusticus apud Cassianum colat. 14. c. 7. quotidiano manuum opere victum quærens Abbati Joanni primitias frugum detulit, quo adveniente perterritus ferocissimus demon, qui obsessum ad Abbatis Joannis præceptum relinquere despexerat, cum reverentissima, ut ait Cassianus, nominis illius inclamatione discessit. cujus gratiam senex admiratus, diligentius vitam ejus persequutus; tandem ille confessus est, uxorem se parentum imperio compulsam, cum profiteri monachum vellet, ante 31. annos accepisse, quam nemine etiam nunc conscio fororis loco à se virginem custodiri: quo audito admiratus senex tantam hominis virtutem proclamasse scribitur, non immerito demonem, qui se despexerat, illius non tolerasse præsentiam.

Vir nomine Iosuro cum sponsa virg.

Quidam Injuriosus nomine, de Senatoribus Arvernais cum magnis opibus puellam sibi similem desponsavit, erat autem uterque unicuique patri: verum à puella mira eloquentia, & lachrymis ad perpetuam continentiam propter Christi amorem servandam est persuasus. quare in eodem strato multis an-

nis quiescentes, illibatam tamen pudicitiam servarunt; deinde communi consensu vir clericus factus est: puella verò religiosum habitum suscepit, quæ cum ad Dominum migrasset, corpusque ejus sepulturæ mandaretur, vir ejus elevatis ad cælum manibus: *Gratias, inquit, tibi ago Domine, quod sicut nam mihi commendare dignatus es, ita tibi reddidi ab omni voluptatis contagio impollutam; at defuncta subridens: Sile, inquit, vir Dei, quia non est necesse satvari nostram, namine interrogante, sepulchrum. post aliquod verò tempus defuncto viro, ejus corpus in opposito pariete ejusdem basilicæ sepultum est. Verum mane factu invenerunt pariter esse sepulchra, quæ longe inter se distare reliquerant, ut quos tenet locos cælum, corporum non sepatet monumentum. Hos usque hodie duos Amantes incolæ vocant; & summo venerantur honore. hæc ferè ad verbum ex Gregorio Turonensi lib. 1. histor. Franc. cap. 47. & in lib. de glor. confess. cap. 32.*

Sponsa post obitum sponsi alloquitur. Eorundem sepulchra viris uniuersim.

S. Amator à teneris pietati addictus, parentum imperio coactus Virginem desponsavit, quam ad virginitatem secum servandam induxit, cujus votum uterque nuncupavit, quo facto Angelus Domini unicuique suam coronam imponens, eos in sancto proposito roboravit; puella igitur monasterium est ingressa; ipse verò primus Clericus, postea Antisiodorensis Episcopus factus sanctitate clarus, decessit anno Domini 421. ejus memoria in Martyrol. 1. die Maii recolitur: cujus gesta recitat Vincentius Beluacensis in specul. histor. lib. 20. cap. 6. & Petrus de Natalibus in catal. lib. 4. cap. 113. Surius tom. 7. 1. die Maii.

S. Amator cum sponsa servata virginitate lauream ab Angelo coronatur.

76. S. Arnulphus genere nobilissimus S. Remigii in baptisate filius fuit, huic Clodoveus Rex Stambergam neptam suam in matrimonium tradidit; uterque tamen virginitatis servandæ propositum suadente S. Remigio concepit: ipse igitur bonis suis uxori relicta ex divina revelatione diurnam annorum suscepit peregrinationem, duos mortuos vitæ restituisse dicitur: tandem miraculis clarus quievit in Domino 15. Calen. Augusti, hæc ex Petro in Catalogo libro 6. cap. 113. Sigebertus verò in Chronico ad annum Domini 543. Sancti Arnulphi meminit his verbis: *Sanctus Arnulphus Sancti Remigii baptisato filius in Gallia claret, qui post multos in prædi-*

S. Arnulphus in Staberga.

Arnulphus mortuos duos ad vitam revocat.

pradicando Christum agones martyrizatur in Sylva Parisiorum Aquilina, & à Scaviberga conjugem quondam sua tumulatus est, hæc ille. An verò unus, & idem sit Arnulfus, de quo Petrus in Catalogo, & Sigebertus aliorum esto iudicium.

Vir, qui cū sponsa virginitatem servarat à carcere ab Angelo adducitur.

In Insula Samo quidam à parentibus invitatus uxorem ducere cogitur, quam ad secum pudice vivendum induxit, factus verò Presbyter more Græcorum, quorum Sacerdotibus uxores permittuntur, ambo simul virginitatem servare in Ecclesia psallebant: cumque aliquando Episcopus falsis quibusdam delationibus perimtus, cum in carcerem coniecisset, die dominico Angelus in specie juvenis speciosius cum eduxit, præcepitque ut Missarum officium in suo vico perageret, quod cum Episcopus audisset exstimans eum aufugisse, magis in eum est commotus, sequenti verò die ab Angelo in carcerem reducit, accessit verò ab Episcopo rem candidè aperuit, intellexitque Episcopus juvenem illum fuisse Angelum Domini, quare Deum glorificans eum in pace dimisit. hæc Sophronius in Piato spirituali cap. 108, ex relatione Isidori Abbatis Cœnobii in eadem Insula, qui postea in eadem regione ad Episcopatus munus esse vectus.

Pratum spiritus Isidori Episcopi.

S. Vandreg. filius Abbas cognomento Vando Pipini Francorum Principis contobrinus à Dagoberto Galliarum Rege Comes Palatii factus parentum horratu, licet invitatus, nobilissimam puellam despōdit, quæ ejus suavis virginitatem eum eo servare statuit: quin etiam, eo nuni consentu, illa sanctimonialium monasteriū ingressa est; ipse verò primum clericus, mox monachus, & Abbas effectus sancto sine quievit ann. Dom. 665, de quo Surius cum Martyrol, die 22. Julii, & Petrus in Catal. lib. 6. cap. 127.

Petr. de Natal. S. Eleazarus sine Elzearius cum sponsa virginis.

S. Eleazarus, sive Elzearius Ariani in Apulia Comes genere clarus, cujus dies in Martyrol. 27. Septemb. habetur cum jussu Caroli II. Regis Neapol. decennis ipse Massilia Delphinam virginē nobilissimam despondisset, ab ea ad virginitatem secum pariter servandam inductus est; quare quamvis in eodem lecto decumberent, Deitamen beneficio incorruptum cum conjugis virginitatis florem continebat, ac miraculis clarus, ex hac vita decessit anno Domini 1325.

76. Ansbertus, & Angadrisina nobilissimi in Gallia à parentibus conjugio colligati virgini-

tatem pari voto servarunt, illa tamen quo à parente permitteretur in monasteriū se reciperet, oravit Dominam, ut deformis efficeretur, quare ejus facies immundissima lepra occupatur, nec ulla medicorum medicina curari potuit, donec sacro velamine in monasterio suscepto pristinae pulchritudini, & valetudini, ex templo est restituta. Ansbertus vero primum monachus, deinde Rhotomagensis Episcopus sanctitate clarus decessit anno 690, ejus dies in Martyrol. 9. Febr. recensetur. hæc apud Sur. in vita S. Ansberti tom. 2.

Angadrisina oris deformitatem ad corpus impetravit.

Alfonso II. Castellæ Rex cognomento Castus sic vocatus, quod purioris vitæ studio uxorem Bertam nunquam attigerit id quod Volaterranus lib. 2. & Marina lib. 7 de rebus Hispaniæ cap. 9. testantur. Is victorij clarissimus ad duos, & quinquaginta annos regnavit, obiitque anno Domini 844. ætatis 85. Volaterranus ejus adhuc viventis miraculum refert in aurea Cruce, quam Ovetensi templo donatam fama est eum sine artificio è vestigio factam comperisse. Mariana verò affirmat Alfonso exornandi Ovetensis Templi à fundamentis à se extructi sollicitum fuisse; ideoque duos Angelos aurificum specie Crucem auream gemmis distinctam, auroque fulgentem eleganti forma perfectisse, & Crucem perfectam nunquam comparuisse.

Cruce Alphonso Regi divinitus elaborata.

Boleslaus dictus, Pudicus, Poloniæ Rex, virginitatem cum uxore Chungegunde servavit, de quo Cromerus lib. 8, de rebus, & gestis Polonorum sic scribit: Boleslaus Belæ IV. Hungarorum Regis filiam Kingam, quæ & Chungegundis dicta est, anno Christi 1239, uxorem duxit, puellam moribus, & sanctimonia vitæ nobilem; dos ei quadraginta millia marcarum fuit. Talem autem conjugem Beatus Boleslaus primis nuptiarum diebus non attigit. Inde confirmata postea cōsensu mutuo religione ambo perpetuam vivere continentiam; Hinc Boleslao Pudici cognomen inditum. hæc Cromerus. De eo Clemens Janitius Polonus cecinit.

Conjuge consensit cum Virgine, virgo maritima.

Defuncto autem Boleslao Chungegundis opibus in egenorum utum, divinumque cultum collatis in monasterio à se fundato religiosum institutum complexa, annis duodecim vitam duxit asperissimam, miraculis post obitum illustis.

CON-